

Ըայաստանում 1991 թ. նախագահական ընտրություններից որու ժամանակ անց, ասես դարձ երկնում ճայրած ամղբողի տղավորություն թողեց նախագահի հայտարարությունը «Ազգային զաղափարախոսությունը կեղծ կատեգորիա է»: Այնուհետեւ նրա նշանավոր թիմակից Ժիրայր Լիլյարիսյանի «Մեր դասմության փառակեց էջերն ու ողբերգությունները միֆալոգիա են»: Ավելին, հետեւցին նախկին վաշարեցի Վարդիկեր «դատողությունները» ցեղասղանության վերաբերյալ: Ի՞նչ ընդհանուր բան կարայի մարդկանց հայտարարությունների մեջ: Սիայն մերժողական վերաբերմունք, անսովոր արհամարիանի հայ ժողովոյի նկատմամբ:

Ազգային գաղափարախոսությունը մեզանում բռնադաշվեց Ավիս Նուրիջանյանի ժամանակներից: Թվում էր, թե նորանկախ Հայաստանի առաջին նախագահը ազգային գաղափարախոսության նոր ալիբով նվաճումների կառաջնորդի ժողովրդին: Ավաղ՝ նախկին նախագահը մինչեւ վերջ ղեղական իրենը: Ավե-

թյուն ազգային դառնալ չի կարող Ասված է հասարակական կյանքը մարդկանց գիտակ ցության մեջ անդրադառնում է բազմազան ծեւերով: Սա ընդհանրապես ։ Դայ հասարակական գիտակցությունն ունեցել է իր ուրույն բովանդակությունը: Կառված ազգային յուրահատուկ շահերի, ազգային նոյառակների, սովորույթների, զգացումների հետ: Դայ հասարակության մեջ դարերի ընթացքում առաջ եկած բազմաբնույթ բարդ խնդիրներն ու նոյառակները թելացրել են միասնական գաղափար ազգային գաղափարախոսություն: Պատահական չի ասված: «Դայը միշտ էլ հերոսագործում է երբ նրա առաջնորդներին հաջող վում է համահավաք սիրտ ստեղծել»: Ինչուս դա եղավ 1988-89 թթ.: Նախկին նախագահն այն ժամանակ ազգային գաղափարախոսության առաջնորդ կրողն էր, որն արտահայտվում էր ազգային ազատագրական դայթարի ժամանուկ: Սակայն բավական էր, որ նախագահը ժիսի ազգային գաղափարախոսությունը ել դիմի գործնական խայերի դրանից բխող հե-

Ինչո՞ւ էր նախկին նախազահը Ժիսում
ազգային զաղափարախոսությունը

Տեւաններով, որդեսզի արդյունքում ստանա 1996 թ. դարտությունը: Ինչ վերաբերում է նախագահի ասածին «...Եթե ազգին դարտադրվում է ազգային գաղափարախոսություն, դրանով խաչ ենք Խառում ժողովրդավարության վրա...», դա ընդամենը բառախաղ է: Ո՞ր ժողովրդավարության մասին է խոսքը: Ամենաթողևության:

Եադաբական ազատությունից գրկված ժողովրդին գործողությունների ազատության միջև հոյ է անցանկալի հետեւանքներով եւ անթույլատելի է։ Ել չենք խոսում օրենքների խողած բացակայության, ժողովրդակարությանն անհրաժեշտ զարգացած ընտեսության դարձադիր դայմանի մասին։ Նախկին նա խագահը չփորձեց Եսկել հեռու դահել նար կանց ամենաքողակության վտանգից, հակառակը նղաստեց Խառնի ամբողջականացմանը։ Ուժեմն բարձիքողի վիճակի ստեղծումը ուներ որոշակի նղատակամղվածություն։ Վերին իշխանությանը ծեռնուու էր նման «Ժողովրդակարությունը»։ Մրան գումարվեց ՀՀՀ-ի վերածվելը կլանային կառույցի, եւ դիկտատուրայի նշանները ակնհայտ դարձան։ Առաջ անցնելով լրացնենք, որ այսօր ՀՀՀ-կլանը գրկված իշխանության լծակներից, ցանկացած խարդավանդի կողմի եւ բերելու թալանի թագավորությունը։

Հայ մտավորական հասարակությունը
չղեթ է թույլ տա, որ այդ կազմավորումը նո-
րից փորձության ենթակի ժողովրդին: Հայ-
նի է, որ կտրված ծառը երկար ժամանակ կա-
րող է կանգնած մնալ. Երան դեմք է իրեն:

Բայց դանանք ժողովրդավարությանը Մեր տեսության կայացման ընթացքում ժողովրդավարությունը սերտեն դեմք է առնչվի ազգային տեսության նղատակների եւ գաղափարախոսության հետ։ Խորայիշի տեսության ազգային գաղափարախոսությունը մեզ համար ընդունելի չէ, սակայն խորադիս ազգային է Զարմանալի չէ, որ Երանք տեսության եւ ազգի շահերը նույնազնում են։ Առամբե զար-

— դի՛ք առաջ գոյացնեմ և առազու զամանակի է, որ Հայաստանի նախկին նախագահն իր երկրորդ եղբան ժամանակ հատուկ է եւ եւս. «Պետականությունը վեր դասել ազգայինից»: Ինչուս սկզբում նույնից, սա դարձադես մերժողական կեցվածք է հայ ազգի նկատմամբ: Բուն եւրյամբ Վանզավոր հետեւանիներով այս գաղափարը մեռելածին է ու սեր կառված ազգային գաղափարախոսության ժխտման հետ: Կարծում եմ որուրի համար դարձ է, որ առաջնայինը ազգն է, իսկ դեմությունը անհրաժեշտ եւ քավարար դայնան ազգին ծառայելու դարտադիր դայնանով: Եթե չկա ազգ, կամ այն ստորադաս է, առաջ ո՞ւմ դեմության մասին է խոսք: Ղժկայսօր աշխարհում գտնվի դեմություն, որ իրեն ազգային չկոչի: Նույնիսկ ԱՄՆ-ը, ազգերի այդ կոնգլոմերատը, իրեն ազգային դեմություն է համարում: Միայն բոլցեւիկներն էին որ «ծերով ազգային, բովանդակությամբ սոցիալիստական» ազգակուլ կարգախոս ունեին:

Այսուհեասդօք ուր է ասնում ազգային զա-
ղափարախոսության մերժությունը: Եթե փորձեն

թյանը, սովի մատնելով նրան դրանից քիչող
քոլոր հետեւաններով։ Իսկ հետեւանները
բազմաթիվ են։ Կերպին յոթ տարիներին հայ
մարդն իր մասկի վրա զգաց իր բացարձակ
անդաստանվածությունը։ Ստեղծված սովի
եւ խավարի դայմաններում սկսվեց Յայս
տանի հայաթափումը եւ բանի որ երկրի անվ
տանգությունը դայմանավորվում է նրա ինտե-

Եկտուալ ներուժով, հարզածն առաջին հերթին հասցվեց գիտության եւ կրթության ոլորտին: Բոլոր ստեղծագործ միությունները բայց վեցին, դառակեցվեցին: Առանձնադես դժվար բաժին հասավ ազգային գաղափարականության ծանր հիետանուն գրողների միությանը: Փորձեցին ջլատել հիմնական բաղադրական կուսակցությունները: Կրկնուդները ստեղծելով նրանց ի հակակշիռ, դատախաղեց սարքելով: Այս սարհները նշանավորվեցին բարոյական արժեների աննախադեռ կորուսների ալիքով: Բարոյական հաղթանակները դարձելին ծաղրի առարկա, անտեղյակ լինելով: Որ բարոյական հաղթանակ բնորու է բարձր բարոյականություն աղահովող հավատականությանը: Դավանարար աղազար դատմարանները գայթակղություն կունենան հայոց դատմության մեջ «օամիրամությունը»: Առանձնացնելու որությունը հայ կանանց բաղադրական կեդրոս խաղերի մեջ ներառվելու բացառիկ ժամանակաշրջան: Նախազահն իրեն ընտառապես նաև այնովունի անհաներով, որոնց մասին անվարան կարելի է ասել, որ նրանց բարոյական եւ մասկոր զարգացումը չէր համարատասխանում ոչ նրանց համբավին, ոչ հասարակության մեջ ունեցած դիրքին: Այս ազգովին սխալվեցին առաջին նախազահի հարցում: Արեւ մեկը 1990 թվականի հունվարի 1-ին Հայաստանի նախագահը գործելու է դատաստան տեսնել սեփական ժողովրդի նկատմամբ, առանց ծանրութեթե անելու դաժանության եւ չարդարացված վճռականության հետեւանիները:

Ահա այս ամենը միասին կոչվում է ազգային գաղափարախոսության մերժում։ Այսով սի ճանաղարից տանում է մի դետության ստեղծման, որ փասորեն իներս կլիներ իիշության նկատմամբ, ծեւականորեն անկայի կկոչվեր «Դայաստան»։ Քայլ գուրկ կլիներ առաջին բովանդակությունից։

Ամփոփենք:
Վերջին մի ժամի տարիներին բավական բա-
նավ հոսեց ի ղաւողանություն ազգային գո-
ղափառախոսության: Որդես այդ գաղափա-
ռախոսության հիմք ընդունվում են մեծն Նո-
դեկի հայացքները՝ այսօրվա մոտեցումներու-
հանդերձ: Այդ հիմքի վրա կանգնած են մեր գո-
ղափառախոսության սյուները՝ ազգայի-
նակույթ, ազգային ղաւողանություն, առ-
գային դաստիարակություն, ազգային եկեղե-
ցի: Այսօր հայ մտավորականությունը անհի-
տածգելի ժայլեր դեմք է անի, հետամուս լին-
իր ազգային գաղափարի խրոզությանը և
նրա սկզբունքային տարրերի ամրակայմա-
հայոց կյանքի ոլորտներում:

ԱՐԵՎԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

1987-ին ստացել է առաջին կարգի վիրաբույժի որակավորում եւ նույն թվականին Եւանակվել հիվանդանոցի վիրաբուժական բաժնմունիքի վարիչ։ 1984-ին գիտական թեզ է դաշտանել Խ իսկ զյուտի՝ մարդու վերջույթների արյունահոսության դադարեցման համար ստեղծած ինվասիոնարանի հիման վրա։ 1991-ին նրան ընորհվել է բարձրագույն կարգի վիրաբույժի որակավորում։

Արցախի ազգային-ազատագրական շարժման
սկզբից ի վեր ակտիվ գործիչներից էր, զիսամո-
րել է ռազմական բուժօպաջությունը թե՛ ընդ-
հատակյա դայլարի, թե՛ մարտական գործողու-
թյունների ժամանակ: Եղել է գրեթե բոլոր խոռո-
ոազմագործողությունների բժեկական աղյածք-
ման կազմակերպիչն ու մասնակիցը: ԼՂՀ դաշ-
տանության բանակի ստեղծման դահից (1992
թ.) ծառայության է անցել բանակում որոյն բժ-
կական ծառայության դես, 1995-ին նշանակվել
է ԼՂՀ ՊԲ-ի զիսավոր վիրաբույժ: 1996-ից մին-
չեւ կյանքի վերջին օրը ԼՂՀ ՊԲ Ն ռազմական
հոստիտալի դեսն էր: Նա մեծ աշխատանքներ է
ծավալել հոստիտալն արդիական բուժսարևակո-
րումներով, վիրակաղական նյութերով, դեղամի-
ջոցներով հազեցնելու, նոր բաժանմունքներն
ստեղծելու, զինծառայողների բուժական գործի-
կազմակերպումն առավելագույնս բարելավելու
ասդարեզում: Բավական է նշել, որ նրա դեկա-
վարության օրով հոստիտալում լի արձանագրվել
բժեկական միջամտությանն առնչվող մահվան եւ
ոչ մի դեմք:

Վալերի Մարությանն արցախյան բանակի թօ-
կական ծառայության եւ ուղամական առողջա-
դահության հիմնադիրներից էր Երա անմիջական
դեկավարությամբ տեղակայված դաշտային հո-
ղիւալները հազարավոր մարտիկների կյանք են
փրկել, որոնց 70 տոկոսից ավելին կրկին շարժ է
վերադարձել։ Անուրանակիորեն մեծ է Երա Երդ-
բումն արցախյան ազգային-ազատագրական
դայլարում ծեռ թերված հաղթանակի բուժառա-
կական գործում։

Նեղինակել է «Պատերազմն ունի երկար հետ» փաստագրական գիրքը, որն ուսագրավ է հոգի դատում է արցախյան գոյամարտի փառի և սառաղանի խառուղիների մասին, ոչ միայն գիրների, այլև բուժաշխառողների կյանի ու առղջության գնով նվաճած հաղթության մասին:

ցավ թօւկի, ազնիվ մարդու, օրինակելի խաղացու եւ հայրենասերի հիշատակը միւս վառ կօնա նրան ծանայողների սրբում:

ԵՐԱ ԱՇԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎ ԵՐԱ ՊԱՏՏՎԱԾՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԵՎԱ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՐԴՅՈՒՆ
ԵՎԱ ՊԱՇՏՈՒԹՅԱՆ ԹԵՐԱՎ
ՎԱՐՄԱՐԱՑՅՈՒՆ

